

[Ministeren for skatter og afgifter]

altså realafkastet, der skal beskattes. Af realafkastet skal de første 2 pct. være fritaget for beskatning. Til gengæld skal den overskydende del af realafkastet beskattes med en meget høj sats, nemlig 75 pct.

Ordningen er i øvrigt skitseret i meget store, måske lidt grove træk. For mig at se er der nærmest tale om nogle almindelige betragtninger om en realrentebeskatning. Det er klart, at mine kommentarer til forslaget må være præget heraf.

Fra et teoretisk synspunkt er det særdeles besnærende at beskatte realrenten – ja, man kan næsten sige, at det er blevet et modeord blandt moderne nationaløkonomer – således at man kan friholde den del af afkastet, der modsvares af inflationen; men som al enkel teori er denne beskatningsform vanskelig at gennemføre i praksis. Den rejser ikke alene de samme problemer som regeringens formueafgift, som netop er blevet diskuteret og kritiseret – disse problemer kan man dog leve med, da regeringens forslag er tidsbegrænset – men tillige en række spørgsmål, som i bedste fald kræver meget nøje overvejelser.

Lykkes det f.eks. regeringen at få nedsat inflationstakten, så vil realrenten i hvert fald i nogle år blive forhøjet. Efter beslutningsforslaget vil det medføre skattestigninger, der kan blive drastiske, når 75 pct. af det øgede reale kapitalafkast skal afleveres i skat. Jeg tror nok, at de mange, der i årevis har sparet op til deres alderdom og i lange perioder kun har fået lav eller ligefrem negativ realrente af deres opsparing, vil have svært ved at forstå, at de for fremtiden permanent skal beskattes så hårdt af al realrente ud over 2 pct. Alle de indgreb, der skal bringe landets økonomi på fode igen, berører også disse sparere, og derfor må de nok kunne opfatte det som mindre rimeligt, at de, når dette resultat er nået, eventuelt også med deres ofre, kun får utak som løn, idet de skal betale mere i skat, hvis inflationen bekæmpes, end de skulle, hvis man simpelt hen lod tingene løbe.

Tænker man sig derimod en udvikling, hvor inflationstakten stiger, bliver realrenten nedsat, og beskatningen efter beslutningsforslaget bliver dermed lavere. Hvis realrenten bliver 2 pct. eller derunder, bortfalder beskatningen helt. Det ville jo nok ikke vække kritik, men jeg synes, at det må rejse et andet spørgsmål, nemlig om det er rimeligt, at sta-

ten beslaglægger en væsentlig del af realrenten, når denne er høj, mens sparerne selv må bære risikoen for, at realrenten bliver meget lav. Erfaringerne viser jo, at det reale afkast af pensionsopsparinger i lange perioder kan blive uhyre beskedent eller ligefrem negativt. Som jeg skal vende tilbage til om lidt, er forslagsstillerne inde på dette problem, men jeg tror nok, at det vil kræve yderligere overvejelser, hvis forslaget tænkes gennemført, så problemet i hvert fald kan blive løst på en praktisk måde. De berørte sparere kunne i så fald med betydelig vægt rejse krav om udbetaling af en slags negativ indkomstskat, som skulle sikre det realafkast, der er nævnt i beslutningsforslaget.

Det er i virkeligheden for at imødekomme synspunkter af denne art, at der efter beslutningsforslaget skal sikres adgang til at opnå en skattefri realrente på 3 pct. gennem køb af indeksobligationer. Staten skal forpligte sig til at udstede disse indeksobligationer i fornødent omfang, og derved vil staten overtage en forpligtelse til at inflationssikre pensionsopsparingen. På lidt længere sigt kan det efter omstændighederne blive en meget omfattende forpligtelse. Vi har jo i forvejen opsparingsordninger, hvor staten dækker inflationstab. Jeg tænker her på de såkaldte indekskontrakter. Her voksede statens forpligtelse imidlertid så meget på grund af inflationen, at man besluttede at standse nytegning. På denne baggrund har man vel lov til at stille sig tvivlende over for værdien af den foreslåede inflationssikring i form af indeksobligationer.

Jeg synes også, der er en uhyggelig mangel på logik i dette forslag om indeksobligationer. Man begrunder fra forslagsstillernes side indgrebet i opsparingsordningerne med de store forpligtelser, kommende erhvervsaktive generationer vil have over for pensionisterne, og så foreslår man, at dette problem løses ved udstedelse af indeksobligationer. Ja men hvem forestiller man sig skal indfri disse indeksobligationer? Det bliver de samme kommende generationer. Jeg synes, at man kører i ring, at man kører i cirkus, og at man giver udtryk for en kolossal mangel på logik.

Men man går videre i forslaget. Det er ikke blot indeksobligationer, men også aktier og fast ejendom, der skal holdes uden for beskatning. Det kan der måske være noget om, men jeg tror, at man skal tænke sig me-